

Rang, naar de ikke mener at have Raad til at betale den Skat, som Rangen medfører. Jeg synes, at det var nok saa rigtigt, om disse Personer i Stedet for at søge om Fritagelse for Skatten søgte om Fritagelse for den Rang, de en Gang i sin Tid havde ønsket at faa.

Finansministeren (Brandes): Det ærede Medlem har næppe overværet første Behandling af dette Forslag, thi der har et æret Medlem (Dalsgaard) netop hævded, at Partiet Venstre ikke ved Forslaget blev afskaaret fra at tage et eller andet af de Forslag, hvis Revision her udskydes, frem til Overvejelse under den kommende Skatteforhandling. Jeg svarede dertil, som jeg ogsaa svarer det ærede Medlem: Nej, naturligvis ikke, tværtimod, jeg gaar selv ud fra, at der vil fremkomme et Forslag om Ændring i den ordentlige Formue- og Indkomstskat. Og det samme gælder ogsaa Forlystelsesskatten; der er intet til Hinder for at tage den frem. Nu sagde det ærede Medlem, at jeg havde lovet ikke at modsætte mig Behandlingen af eller en Ændring i Forlystelsesskatten, og det er ogsaa rigtigt, jeg kan ikke paa Forhaand modsætte mig dette. Jeg maa dog først vide, hvorpaa Ændringen gaar ud. Det ærede Medlem var ogsaa tilfreds med dette meget generelle Svar. Men jeg vil undersøge — det synes jeg, jeg har Grund til efter det ærede Medlems Henstilling i Dag —, hvordan Forlystelsesskatten har virket i de sidste Maaneder, saa vidt dette kan oplyses, det vil være belærende baade for det ærede Medlem og for mig. Det ærede Medlem sagde med Hensyn til Eksemplet fra Paladshotellet, at der holdtes der Koncerter, og der maatte Forlystelsesskatten komme til at virke. Jeg skal gøre opmærksom paa, at Løven om Afgift af offentlige Forestillinger, Fremvisninger m. m. af 13. Maj 1911 fastsatte, at der skulde betales Afgift, naar nogen „har Koncert eller andre musikalske Præstationer knyttet til Udøvelse af Beværternæring“, og den Afgift, der blev fastsat — i § 5 —, var 50 Øre pr. Døgn for hver af de ved Koncerten m. v. medvirkende Personer. Det er vel det, det ærede Medlem hentyder til. Men det ærede Medlem har glemt, at der rejste sig en meget betydelig Agitation mod denne Afgift, og alle var enige om, at man havde handlet urigtigt ved at forhindre, at danske Musikere udøvede deres ikke meget højt betalte Virksomhed. Allerede næste Aar var selve Finansminister Neergaard nødt til at rette paa sin

Forlystelsesskat og indskrænke den, idet det ved en Lov, som er stadfæstet den 4. Juni 1912, er blevet bestemt, at § 1, Nr. 3, og § 5 i Lov Nr. 112 af 13. Maj 1911 om Afgift af offentlige Forestillinger og Fremvisninger m. m. ophæves. Saaledes er altsaa Forholdet. Derfor kan jeg ikke se rettere, end at selv om Paladshotellet giver meget stort Udbytte, er det ikke muligt for Staten at faa anden Indtægt deraf end den, vi nok faar, og som jo ikke bliver ganske ubetydelig, gennem Aktieselskabsafgiften og de Personers Indtægtsskat, som tjener ved Foretagendet. Men, som sagt, jeg skal ikke modsætte mig at overveje dette Spørgsmaal, men jeg er i Øjeblikket af den Tro, at Overvejelser ikke vil føre til det Resultat, at jeg vil foreslaa nogen Forhøjelse af Afgiften af offentlige Forestillinger, Fremvisninger m. m., men det vil jeg ikke i Øjeblikket tage bestemt Stilling til. Jeg vil derimod hævde, at jeg ved Rangskatten ikke kommer til noget andet Resultat end det, jeg nu staar paa, at Sagen er for ubetydelig med Hensyn til Indtægt for Statskassen til at røre ved. Hvis der skulde røres ved den, maatte det være paa en helt anden Maade. Det ærede Medlem kan være forvisset om, at hvis vi sætter Skatten op, vil mange benytte sig af den Mulighed, der er for Fritagelse ved at frasige sig Rangen. Naar det ærede Medlem siger, at den Vej skal man gaa, man skal ikke gaa den Vej, som Finansministeriet for saa vidt anviser ved at bevilge Fritagelser, vil jeg dertil sige, at det er ikke saa mærkeligt, at en Mand, der har faaet en Grevetitel ved sin Fødsel og ikke er videre velstillet, indskrænker sig til at anmode om Fritagelse for Afgiften. At frasige sig Rangen, samtidig med at man beholder Titelen, forstaar jeg, man viger tilbage for, thi der er noget ulogisk i dette Forhold. Man vilde maaske synes, at det var urimeligt at gøre det, naar man var Greve — jeg ved jo ikke, hvorledes man føler, naar man er det, en Greve føler maaske noget anderledes ved sin Titel end vi andre, der ikke har en saadan Titel. Men i alt Fald er det almindeligt, at man søger om denne Fritagelse, og vi bevilger den naturligvis, for der er ingen Grund til at paalægge disse ikke velstillede Personer, som har en saadan medfødt Titel, en større Skat, end de ellers maa bære som Borgere i Landet.

Ole Hansen: Jeg ønsker blot at gøre den korte Bemærkning, at jeg selvfølgelig beklager, at Finansministeren ikke inter-